

РЕШЕНИЕ

№ 3090

гр. София, 30.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3279** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от С. И. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 24-1085-000073/31.01.2024г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от С. П. Й. - началник група, сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР Р.. С доводи за материална незаконосъобразност и несъобразяване с целта на закона, жалбоподателят моли съда за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноси. Ответникът – С. П. Й. - началник група, сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР Р. – редовно уведомен, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от представените доказателства на 30.01.2024г. около 16.15 ч. в [населено място], на [улица], С. И. К. управлява собствения си лек автомобил „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като отказва да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен №ARBB 0099.

Издаден е талон за медицинско изследване № 269302, като водачът не е дал кръв за изследване. Съставен е АУАН № 1196458/30.01.2024г. за извършено административно нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - водачът отказва му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не е изпълнил предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 24-1085-000073/31.01.2024г., издадена от С. П. Й. - началник група, сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР Р., с която на С. И. К. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е постановена при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: като в т.1, б. „б“ от същия закон са визирани хипотезите на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до

решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е хипотезата на чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП: отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и неизпълнение предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

В случая жалбоподателят признава, че е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол. Изложените от него съображения за здравословни проблеми, които препятствали проверката с техническо средство чрез издишване, съдът намира за неубедителни. В случая жалбоподателят е отказал всякаква проверка за установяване употребата на алкохол в кръвта му както с техническо средство, така и не е изпълнил предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Съдът намира за безспорно установено, че водачът е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не е изпълнил предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Следователно е налице материалната предпоставка за приложената ПАМ. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водач, управлявал технически неизправно МПС.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-1085-000073/31.01.2024г. издадена от С. П. Й. - началник група, сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР Р..

ОСЪЖДА С. И. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на ОДМВР Р. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: